Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

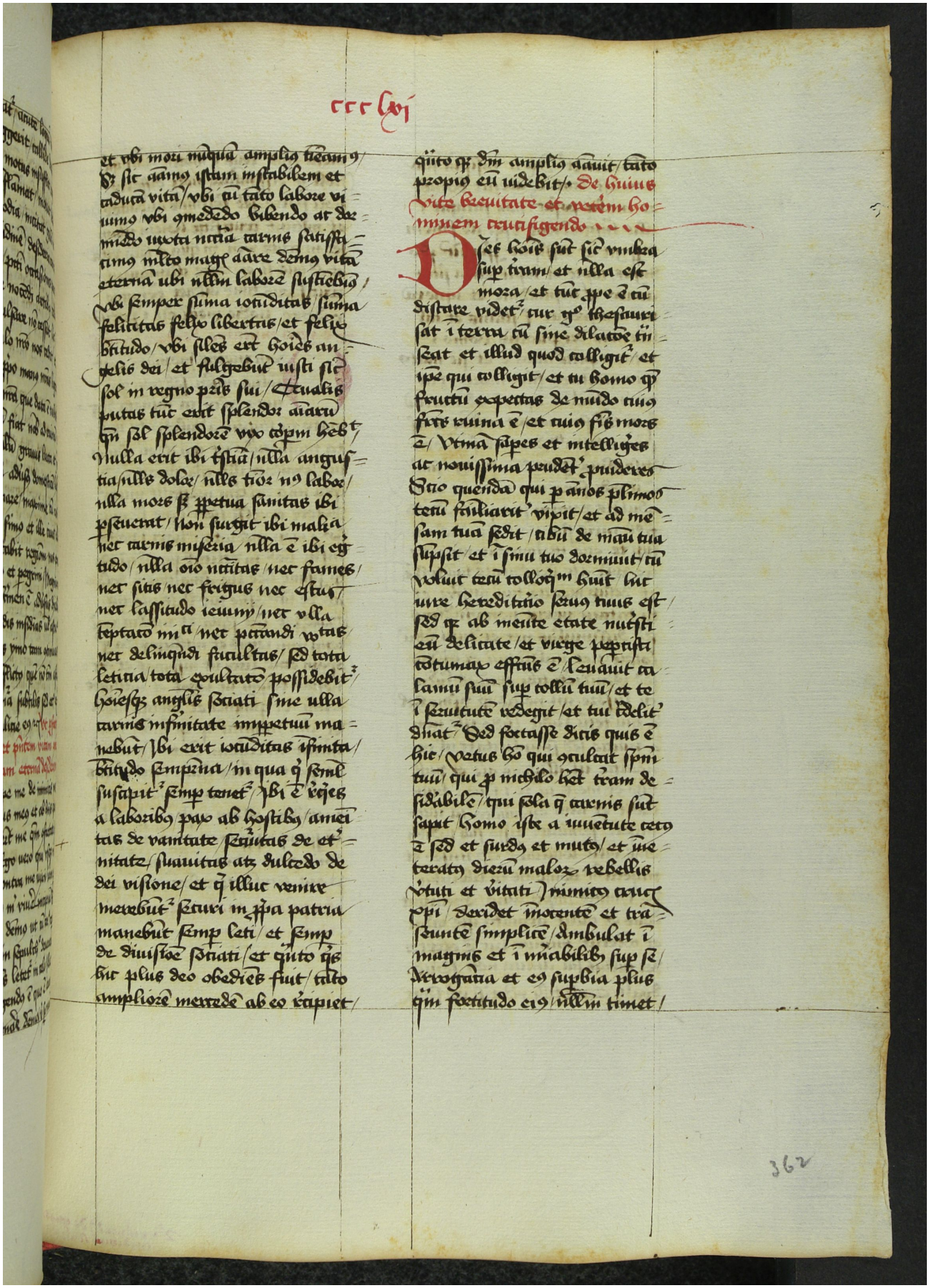

et vbi mori nuquam amplius timeamus
Et sic ad amorem istum instabilem et
caducum vitam/ vbi cum tanto labore vi
uimus vbi omnes dedo bibendo ac de
mundo inuoluti nitimur tamen satisfa
ciemus multo magis adire deum vita
eternam vbi nullum laborem sustinebis/
vbi semper summa iocunditas summa
felicitas felix libertas/ et felix
beatitudo/ vbi sicut erit homines an
gelis dei/ et fulgebunt iusti sicut
sol in regno patris sui/ et tanta
pulcritudo tua erit splendor aduen
tus sol splendorem vno cum habebit/
Nulla erit ibi tristitia/ nulla angus
tia/ nulla dolor/ nulla timor non labor/
nulla mors set perpetua sanitas ibi
perseuerat/ non surgit ibi malicia
nec tamen miseria/ nulla est ibi egri
tudo/ nulla ociositas/ nec fames/
nec sitis/ nec frigus nec estus/
nec lassitudo iecum/ nec vlla
tentatio mentis/ nec petendi voluntas
nec delinquendi facultas/ sed tota
letitia/ tota gaudium possidebit/
homines angelis striati sine ulla
tamen infinitate impetuum ma
nebunt/ Ibi erit iocunditas infinita/
beatitudo sempiterna/ in qua quisque
suspirat semper tenet/ Ibi est requies
a laboribus pax ab hostibus/ amici
tias de vanitate securitas de ei
nitate/ suauitas atque dulcedo de
dei visione/ et quia illuc venire
merebitur securi in ipsa patria
manebunt semper leti/ et semper
de diuisione striati/ et quanto qis
fuit plus deo obediens fuit/ tanto
ampliore mercede ab eo recipiet/
quanto qui deum amplius amauit/ tanto
proprio eum videbit/ De huius
vite breuitate et veterem ho
minem crucifigendo . . . .
Dies homis sunt sicut umbra
super terram/ et nulla est
mora/ et tunc prope est cum
disiture videt tunc quomodo thesaurizi
sat in terra cum sine dilatione tin
geat et illud quod colligit et
ipse qui colligit/ et tu homo quo
fructum expectas de mundo tuo
fieri ruina est/ et tuus finis mors
est/ Vtinam sapes et intelliges
ac nouissima prudent prudentes
Quo quenda qui per annos plurimos
terrenis familiarit vixit/ et ad men
sam tuam sedit/ vbi de manu tua
supsit et in sinu tuo dormiunt/ tu
voluit terrenum tollere quomodo huius
iure hereditario seruus tuus est/
sed quia ab mente etate nutristi
eum delicate/ et vicque pepristi
totum magis effuus est/ seruauit ta
lamus suum super tollum tuum/ et te
in seruitute redegit/ et tui oblit
uiat Sed fortasse dicis quis est
hic/ vetus homo qui oculum spiri
tuum/ qui per michilo licet tam de
fidabile/ qui plus quam tamen fuit
saput homo iste a iuuentute tem
pore sed et surdus et mutus/ et iue
terata diem malorum rebellis
obtuti et vitati mimico cruci
fixi/ decidet morente et tra
sunte simplice/ ambulat in
magnis et in mirabilibus super se/
Arrogantia et ego superbia plus
quam fortitudo eius/ nullum timet/